Txema Salvans exposa els paisatges de la prostitució

El fotògraf presenta a La Mercè de Girona 'The waiting game', en què retrata l'entorn desolador del sexe ambulant

Les imatges donen tanta importància a carreteres i polígons com a les noies

Una de les fotografies del llibre 'The waiting game' que Txema Salvans exposa fins al 22 de desembre al primer pis de La Mercè de Girona Foto: TXEMA SALVANS.

El plaer és pura fantasia. Si no, no resistiria la prova d'aquestes cunetes embardissades on es practiquen desfogaments d'urgència enmig de plàstics i llaunes buides, ni l'olor penetrant de petroli que es respira prop de les gasolineres, ni la lletgesa sense redempció dels polígons industrials, amb aquests matolls secs que rodolen empesos per un aire roent i corromput, com al desert de les pel·lícules de l'Oest, però sense el consol que siguin la premonició de res, o almenys de res que valgui la pena. Des de Portbou fins a Algesires, resseguint el corredor del Mediterrani amb una vella furgoneta, Txema Salvans [http://txemasalvans.com/wp2017/] (Barcelona 1971) es va dedicar a fotografiar els paisatges de la prostitució de carretera, aquest tret diferencial tan nostre, en un treball que va aplegar el 2013 al llibre The waiting game. La sèrie fotogràfica es pot veure aquests dies, fins al 22 de desembre, al primer pis del centre cultural La Mercè de Girona, on continua impactant per la seva plàcida sordidesa i per l'absència total d'emoció que desprenen aquests paisatges d'extraradi, polsosos i quasi apocalíptics, on les prostitutes maten l'espera com cigonyes palplantades en una via morta.

Txema Salvans explica que el projecte va néixer de l'encàrrec d'un diari per il·lustrar un reportatge sobre la prostitució de carretera, en què va adonar-se de la dificultat de capturar una escena com aquesta, alhora visible i clandestina, si no era enfocant-la de molt lluny o des d'un vehicle en marxa. L'única manera d'acostar-se a aquestes dones sense alterar el fràgil equilibri entre l'exposició i l'anonimat era mimetitzar-se amb l'entorn, com una sargantana, de manera que va armar la càmera damunt un trípode geodèsic, el va carregar a la furgoneta i, durant vuit anys, va fer-se passar per un topògraf que prenia mesures enmig de bardisses i margeneres. El resultat és aquest quadre devastador del lluminós Mediterrani, en què les prostitutes acaben sent l'únic ingredient humà, l'única esperança. Com en la sèrie que va dedicar a les vacances, en què fotografiava banyistes prenent el sol al costat de centrals nuclears o fent la migdiada en un aparcament de cotxes, també aquestes dones s'han adaptat a un medi hostil, moblant-lo amb para-sols vistosos i cadiretes plegables.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 06-11-2017 Pàgina 33

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1275126-txema-salvans-exposa-els-paisatges-de-la-prostitucio.html